

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-463/14

**Asparuhovo Lake Investment Company OOD
împotriva
Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno
upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Varna)

„Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE —
Articolul 24 alineatul (1), articolul 25 litera (b), articolul 62 alineatul (2), articolul 63 și articolul 64
alineatul (1) — Noțiunea «prestare de servicii» — Contract de abonament privind prestarea de servicii
de consultanță — Fapt generator al taxei — Necesitatea dovedirii prestării efective a serviciilor —
Exigibilitatea taxei”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 septembrie 2015

1. *Întrebări preliminare — Competența Curții — Limite — Competența instanței naționale — Stabilirea și aprecierea faptelor deduse judecății — Necesitatea unei întrebări preliminare și pertinența întrebărilor adresate — Aprecieri de către instanța națională*

(art. 267 TFUE)

2. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Prestări de servicii — Noțiune — Contracte de abonament privind prestarea de servicii de consultanță — Prestator aflat la dispoziția beneficiarului pe durata contractului — Includere*

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 24 alin. (1)]

3. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Faptul generator și exigibilitatea taxei — Contracte de abonament privind prestarea de servicii de consultanță — Prestator aflat la dispoziția beneficiarului pe durata contractului — Fapt generator și exigibilitate la sfârșitul fiecărei perioade care se referă la plata convenită*

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 62 alin. (2), art. 63 și art. 64 alin. (1)]

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 29)

2. Articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că noțiunea „prestare de servicii” cuprinde contractele de abonament privind prestarea de servicii de consultanță unei întreprinderi, în special de natură juridică, comercială și financiară, în cadrul cărora prestatorul s-a pus la dispoziția beneficiarului pe durata contractului.

Astfel, baza de impozitare a unei prestări de servicii este constituită din tot ceea ce se primește în contrapartidă pentru serviciul furnizat și o prestare de servicii nu este, prin urmare, impozabilă decât în cazul în care există o legătură directă între serviciul prestat și contraprestația primită. Atunci când prestarea de servicii în cauză se caracterizează, printre altele, prin disponibilitatea permanentă a prestatorului de servicii pentru a furniza, la momentul potrivit, prestațiile cerute de beneficiar, nu este necesar, pentru a constata existența unei legături directe între prestația respectivă și contraprestația obținută, să se dovedească faptul că plata privește o prestare individualizată și punctuală efectuată la cererea unui beneficiar. Împrejurarea că serviciile nu sunt nici definite dinainte, nici individualizate și că remunerarea se face sub forma unei sume forfetare nu este de natură să afecteze legătura directă care există între prestarea de servicii efectuată și contraprestația obținută, al cărei quantum este prevăzut în avans și potrivit unor criterii bine stabilite.

(a se vedea punctele 35, 38, 39 și 43 și dispozitiv 1)

3. În ceea ce privește contractele de abonament privind prestarea de servicii de consultanță, în cadrul cărora prestatorul s-a pus la dispoziția beneficiarului pe durata contractului, articolul 62 alineatul (2), articolul 63 și articolul 64 alineatul (1) din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că faptul generator al taxei și exigibilitatea acesteia intervin la expirarea perioadei pentru care s-a convenit plata, fără să prezinte importanță dacă beneficiarul a apelat efectiv sau cât de des a apelat la serviciile prestatorului.

Astfel, o prestare de servicii care constă, în esență, în faptul de a se afla în permanență la dispoziția clientului pentru a-i furniza servicii de consultanță și care este remunerată prin plata periodică a unor sume forfetare trebuie considerată efectuată în perioada la care se raportează plata, indiferent dacă prestatorul a furnizat sau nu a furnizat efectiv servicii de consultanță clientului său în această perioadă. Momentul la care prestarea trebuie considerată efectuată, în sensul articolului 64 alineatul (1) din Directiva 2006/112, este sfârșitul fiecărei perioade la care se referă plățile.

(a se vedea punctele 49-51 și dispozitiv 2)